

Vtělení Ahrimana a úkoly Anthroposofické společnosti

Sergej O. Prokofjev

Na uskutečnění všech uvedených úkolů zůstalo u anthroposofů velice málo času! Neboť lidstvo se již těsně přiblížilo k té epoše, kdy žádné pozemské společenství, které nemá svůj základ v království Kristově, jež není z tohoto světa, nebude moci v současné civilizaci obstát před silným tlakem odpůrčích sil. A tento tlak dosáhne již velmi brzy svého vrcholu, když skrz průraz, trhlinu proraženou silami zla r. 1998 vstoupí do světa sám Ahriman, jenž se vtělí na Zemi začátkem právě započatého tisíciletí.

Klást odpor Ahrimanovi a jeho četným služebníkům v současné civilizaci dokáže Anthroposofická společnost jen tehdy, stane-li se Základní kámen Vánočního sjezdu ne pouze realitou v duších jejích členů, ale vytvoří-li také vnitřní centrum a ústředí veškeré jejich činnosti individuální a sociální. Neboť duchovní osud Anthroposofické společnosti bude v nejbližší budoucnosti záviset na tom, podaří-li se jejím členům začít konečně budovat na tomto základě *sociální dům pro Anthropos-Sofii*, tj. začít stavět onu nadsmyslovou „budovu“, čili duchovní Goetheanum, o němž hovoří Rudolf Steiner na samém konci Vánočního sjezdu: „Položili jsme zde Základní kámen. Na tomto Základním kameni se má vybudovat *budova*, jejímiž jednotlivými kameny budou skutky, které budou konat ve všech našich skupinách jednotliví [členové] venku, ve velkém světě“ (GA 260, 1. 1. 1924).

Tím bude položen základ onoho budoucího „chrámu lidstva“, na který se hledělo během věků jako na nejvyšší ideál ve všech prouděch esoterického křesťanství, především v kruzích skutečných rosikrucianů (GA 93, 22. 5. 1905). Z něj má v naší epoše Druhého příchodu zářit lidstvu „Božské světlo, Kristus - Slunce“. Potom se stane tento Sluneční chrám, ozářený Vyššími silami našeho kosmu, tím místem, kam nebude mít přístup Ahriman a jeho houfy.

Tato snaha o postupné přetváření Anthroposofické společnosti působením impulsu Vánočního sjezdu v „živý zárodek“ budoucího chrámu lidstva je neviditelně přítomna za četnými slovy, jimiž Rudolf Steiner charakterizuje znovu a znovu a z různých stran duchovně- sociální úkoly Společnosti. Tak říká v přednášce z 28. ledna 1924, obrací se přímo na srdce každého anthroposofa, jenž si přeje zachovat věrnost tomuto centrálnímu impulsu anthroposofického hnutí:

„A současně bych chtěl apelovat na každého člena Anthroposofické společnosti, aby napomáhal tomu, aby tento Vánoční sjezd mohl vložit do srdce našich členů Základní kámen anthroposofického života a aby se tento Sjezd vskutku nepřestával rozvíjet vždy dále a dále, podobně živému zárodku, aby se Anthroposofická společnost mohla vždy více a více naplňovat skutečným životem. Potom bude také Anthroposofická společnost moci začít působit ve světě“ (GA 240).

V těchto slovech je dnes možno pocítit duchovní odkaz velikého Učitele, obrací se na všechny své žáky a ukazující jim současně konkrétní cestu vedoucí ke kulminaci anthroposofie na konci století. Abychom vstoupili na tuto cestu, musíme se nejprve obrátit k esoterické podstatě Vánočního sjezdu a uložit do svých srdcí „spirituální Základní kámen pro Anthroposofickou společnost“ (GA260a, 6. 2. 1924), rozvíjet potom na tomto základě ve Společnosti duchovní život, který se jednou stane tak silným, že může vyzařovat za jeho hranice, do vnějšího světa.

Jestliže skutečně poznáme celý význam tohoto duchovního odkazu našeho Učitele i dnes, po uplynutí plného cyklu lidského života (72 let) od dob spirituálního založení Anthroposofické společnosti a položení jejího Základního kamene, jestliže se všemi silami své duše obrátíme k Vánočnímu sjezdu jakožto ústřednímu „mystickému faktu“ její historie, pak se před námi otevrou reálné perspektivy dalšího rozvíjení michaelského impulsu na Zemi. Neboť, jak jsme již viděli, pouze Vánoční sjezd otevřel bránu pro plné vylití tohoto impulsu do lidstva současně odhalením Michaelových mystérií v karmických přednáškách a ve Stěžejních poučkách /Leitsätze/ (GA 26), a také založením Michaelské školy na Zemi.

Ze všeho, co řekl Rudolf Steiner o Vánočním sjezdu, vyplývá, že Michael je tím hierarchickým duchem, který z příkazu ještě vyšších bytostí duchovního světa schválil konání Rudolfa Steinera na Vánočním sjezdu, schváliv tím i tu cestu, po níž se má nyní pohybovat Anthroposofická společnost. Leč Rudolf Steiner byl prvním, kdo šel důsledně a neochvějně po této cestě, dává všem svým žákům živý příklad toho, čím je v naší době služba Michaelovi a co od nás očekává duchovní svět s Michaelem spojený. „Proto dnes všechna práce spočívá v tom, aby se Anthroposofická společnost chopila plnění tohoto svého vnitřního úkolu - úkolu, který spočívá v tom, abychom u Michaela nezpochybňovali lidské myšlení [avšak tím se také rozumí nestavět se do opozice k Michaelovým úmyslům, jak došly výrazu Vánočním sjezdem a jeho důsledky]. Zde nelze být fatalistou. Zde lze pouze říci: Lidé mají pracovat spolu s bohy, pracovat se samým Michaelem“ (GA 240, 19. 7. 1924).

Vždyť při samém Vánočním sjezdu na to Rudolf Steiner přímo poukázal, nabádaje všechny členy nově založené Anthroposofické společnosti, aby nesli ve svém vědomí stále toto: „V přítomném okamžiku historického vývoje chce duchovní svět s lidstvem něco [počít], chce to [počít] v nejrůznějších oblastech života ...“. V dalším vznikly z tohoto impulsu různé sekce Michaelovy školy. Proto „... je na nás samých, chceme-li se jasně a pravdivě řídit podle těchto impulsů, přicházejících z duchového světa. Dokonce jestliže vznikají na této cestě pro první okamžik překážky, bude časem toto [směřování] jedině uzdravující/das allein Heilsame²³/. A proto se vyrovnáme se sebou samými jen v tom případě, budeme-li při každé příležitosti usilovat pronikat se tím, co k nám může přijít jako impulsy z duchového světa“ (GA 260, 26. 12. 1923).(95)

Z těchto slov vyplývá, že pouze skutečné chápání duchových úkolů vyplývajících z našeho nového spojení s Michaelem, spojení, jež vzniklo díky Vánočnímu sjezdu, ale též konkrétní práce na jejich uskutečňování mohou vytvořit podmínky pro to, aby duchový svět pokračoval

23 *Heilsam* může v němčině znamenat *uzdravující*; tak to zde přeložil S. O. Prokofjev /*celitelnoje*/. Může to však také znamenat *spásné*. Je zvláštní předností němčiny, že spojuje pojem *léčení/Heilen/* s pojmem *Spasitel/Heiland/*. Archanděl německé řeči ví, že pravé léčení je možné jen ve spojení s Kristem. Ve středověku se vědělo a říkalo: „*Christus verus Mercurius*“, což lze volně přeložit jako: „*Kristus je pravým lékařem*.“ (Ozývá se zde ještě vzpomínka na to, že u antických Řeků a Římanů byl bohem lékařů Merkur, byl takřka nejvyšším lékařem.) *Lék* je německy *Heil-mittel* nebo *Arzneimittel*. Dnešní oficiální medicína podává téměř výhradně jen léky symptomatické, tlumící příznaky, symptomy, nikoli léčící nemoc od kořene. Pro takové léky se snad hodí *název Arzneimittel*. Pravé léky, které léčí nemoc od kořene, ne pouze symptomaticky (a které dnešní medicína téměř vůbec nezná, navazujíc na kulturu arabskou, nikoli křesťanskou), by se snad mohly vhodně nazývat *Heilmittel*. Jiné jazyky, pokud je znám, tuto moudrost neobsahují. - Pozn. překl.

ve svém vedení anthroposofického hnutí na Zemi. Je přirozené, že potíže, které na této cestě vzniknou, budou veliké. Neboť odpůrci síly nebudou litovat žádného úsilí, aby nedopustily další rozvíjení tohoto nového spojení bohů a lidí, Michaela a michaelitů. Rudolf Steiner to sám potvrzuje slovy: „Avšak s tím [s esoterickými důsledky Vánočního sjezdu] je ještě spojeno i to - mám to na mysli z duchové stránky -, že proti anthroposofickému hnutí budou útočit velmi silné odpůrci síly, síly démonické. Lze však doufat, že síly připlývající ze spojení, které jsme mohli navázat díky Vánočnímu sjezdu, spojení s dobrými duchovými silami, že tyto síly dokáží v budoucnosti vyhnat z pole naší působnosti všechny ty nepřátelské síly v duchové oblasti, které využívají na Zemi lidí, aby dosáhly svých cílů" (GA 260a, 25. 5. 1924). Jinými slovy, čelit všem útokům antimichaelských sil, které nepochybně v nejbližší budoucnosti značně zesílí, budeme s to jen tehdy, když se budeme ze všech sil snažit uchovat a upevnit toto spojení s Michaelem a s duchy jemu sloužícími, spojení utvořené na Vánočním sjezdu.

A jelikož žijeme v epoše svobody, bude sama možnost uchovat ono spojení záviset především na tom, jak budeme my sami s to poznat veškerou vážnost situace, v níž dnes jsme, i svou osobní *odpovědnost* - jako anthroposofů - před lidstvem a duchovým světem, odpovědnost, o níž se hovoří tak důtklivými slovy v poslední přednášce Vánočního sjezdu.